č. 4 ▾ prosinec 2015 ▾ V. ročník

Měchenický čtvrtletník

zdarma



Vánoční strom ▽ Miluše Kozlíčková

Milí čtenáři!

Zdá se to skoro neuvěřitelné, ale tři měsíce od posledního vydání Měchenického čtvrtletníku uplynuly jako voda v Bojovském potoce a blíží se Vánoce. A s nimi samozřejmě další číslo našeho obecního periodika. Vydání to bude čtvrté v pátém ročníku, čímž se dostávám hned na úvod k malé omluvě. Minulá titulní strana totiž nesla špatné číslování, na což jsem byl laskavě upozorněn prostřednictvím redakční mailové schránky *Ctvrtletnik@gmail.com*, která už je opět v plném provozu a k dispozici pro všechny, kteří nám chtějí třeba s obsahem pomoci.

Jak už jsem zmínil, aktuální číslo je vánoční a přirozeně se to projeví částečně i na jeho obsahu. V pravidelném okénku hovorové angličtiny se výjimečně nebudeme učit, ale nakoukneme do zvyků jiných národů, u kterých byste se o Vánocích česky nedomluvili. Do svátečních tradic nakoukneme i v „Oknu do historie" Heleny Šedivé. Ohlédneme se za kulturními akcemi, kterým dominovalo nedávné Rozsvěcení vánočního stromku v Měchenicích. Chybět nebudou ani důležité informace z obce, sportovní zprávy, rozhovor s novým předsedou TJ Měchenice Petrem Vosmíkem nebo „Dobrodružství ornitologie" Martina Kupky. Zkrátka, najdete ve Čtvrtletníku všechno, co obvykle, něco navíc a co nenajdete, najdete v něm příště.

Co ovšem nenajdete tentokrát ani příště, je samotný Měchenický čtvrtletník ve vašich schránkách. Abych parafrázoval klasika, „rozmohl se nám v obci takový nešvar" a časopis často mizí po roznesení ze schránek, aniž by si ho vyzvedl právoplatný majitel. To mě na jednu stranu těší, protože to může znamenat, že i třeba lidé, nemající bydliště v Měchenicích, čas od času zatouží počíst si v našem periodiku, ale na druhou stranu to není úplně ideální. Jednak se tak adresát ani nedozví, že roznos už proběhl a marně čeká na svoji čtvrtletní porci novinek a také mi přijde opravdu líto, pokud by práce všech redaktorů, kteří zadarmo věnují svůj čas psaní článků pro obec i dalších spolupracovníků z úřadu, měla někde vyletět komínem. Princip doručování se tedy trošku změní, ale o tom už vás bude informovat paní starostka ve svém sloupku o stránku dál. Abych ovšem zakončil trochu veseleji, dovolte mi, abych všem popřál krásné Vánoce, hodně radosti s blízkými, zdraví a mír. A klid pro všechny lidi dobré vůle.

▽ *Petr Kozlíček*

SLOVO STAROSTKY

Jaký byl rok 2015,
co se nám podařilo a co plánujeme v roce 2016?



Milí čtenáři,
přehoupla se nám polovina roku, pomalu se blíží Vánoce. Z pohledu obecního úřadu a obecního zastupitelstva se blíží nejdůležitější období roku, neboť se plánují investice na následující rok v rámci schvalování rozpočtu.
Co jsme tedy vykonali od posledního vydání Měchenického čtvrtletníku a jaké plánujeme investice pro rok 2016 v rámci rozpočtu?

Zdárně jsme dokončili výběrové řízení na projektanta mateřské školy. S projektem MŠ bychom se rádi v prvním čtvrtletí příštího roku účastnili dotačního řízení v rámci vypsané výzvy z IROP.

Správným směrem se po dlouhém vyjednávání posunulo i řešení ČOV, takže se konečně věci nejeví tak beznadějně, jak se jevily ještě před pár měsíci.

Z menších projektů jsme realizovali rozmístění košů na psí exkrementy v obci, doufám tedy, že se je naučíme používat.

Dále jsme měli nemalé starosti s odpady v budově č. p. 5 (Penzion), kde bylo zapotřebí vyměnit celé dvacetimetrové potrubí vedoucí z budovy do jímky. Správa obecních nemovitostí nás na úřadě vůbec dost zaměstnává. V tuto chvíli je připravován dodatek ke smlouvě s VHS Davle, takže konečně budou nastolena jasná pravidla a povinnosti provozovatele a vlastníka vodovodu.

Ne vše se nám však v posledních třech měsících dařilo podle plánů. Nepodařilo se nám získat dotaci na opravu starých schodů spojující ulice Hlavní s ulicí Sloupeckou. Krajské zastupitelstvo naši žádost o dotaci nakonec zamítlo, tudíž tuto investici v tomto roce již realizovat nebudeme. Určitě však myšlenku propojení vrchní části obce se spodní částí neopouštíme, pouze jsme nuceni realizaci odložit. Investice v rámci rozpočtu tedy budou především do projektu ČOV, stavby MŠ (spoluúčast k dotaci), stavba autobusových zálivů a nástupišť u přechodu u Fregatty v ulici Vltavská, opravy místních komunikací a další. Návrh rozpočtu je k dispozici na následujících stranách MČ.

Ráda bych ještě zmínila několik důležitých informací. V průběhu letošních vánočních svátků bude probíhat svoz komunálního odpadu jako obvykle, tzn., že popelnice budou vyváženy v průběhu pondělí. Svozová firma Vás prosí o přípravu popelnic o nedělních večerech.

Pro odvoz bioodpadu, prosím, volejte pana Součka. Neplatíme svozovou firmu, která by jezdila v pravidelných intervalech a která by svážela bioodpad v igelitových pytlích umístěných na ulici. Pokud si odvoz neobjednáte, pytle bohužel zůstanou tam, kde jsou. S bioodpadem souvisí i jedna má prosba. Svoz bioodpadu byl zaveden tak, aby byl pro občany co možná nejkomfortnější. Smyslem tohoto svozu je hlavně to, abychom eliminovali nepříjemný kouř vycházející z pálení suchého rostlinného odpadu (mokrý odpad zakazuje pálit přímo zákon). Prosím tedy, máte-li nastříhané větve, posekanou trávu apod., zavolejte panu Součkovi a bude vám přistaven kontejner, kam můžete tento odpad umístit. Nepalte jej.
Je možné, že se systém svozu bioodpadu v příštím roce změní, o tom vás však budeme včas informovat.
Změna nastane i v roznosu MČ. Ten v tuto chvíli probíhá dobrovolnicky ve volném čase těch, kteří jej roznášejí. Protože si uvědomujeme, že ne všem se vždy podaří MČ doručit a že expedice mnohdy prodlužuje i dobu od tisku k dodání čtenáři, rozhodli jsme se, že roznášet budeme již jen těm našim seniorům, pro které je těžké dojít do obchodu či na úřad. Tyto prosím, aby si donášku objednali na telefonním čísle 724173199. Ostatním bude prostřednictvím infokanálu zaslaná sms zpráva s informací o tom, že byl nový čtvrtletník dodán do obchodů. K dispozici tedy čtvrtletník bude pro místní obyvatele v obou obchodech a na obecním úřadě (případně dalších místech). Děkujeme za pochopení.
Závěrem bych Vám všem chtěla popřát klidné prožití vánočních svátků a vše dobré v novém roce.

▽ *Kateřina Gavlasová, starostka Měchenic*

PF 2016 *Přejeme Vám všem klidné prožití vánočních svátků a vše dobré v novém roce*

INFORMACE PRO VÁS

Návrh rozpočtu na rok 2016

paragraf	položka	Daňové příjmy	Kč
	1111	Daň z příjmu fyzic.osob ze závislé činnosti	1 400 000
	1112	Daň z příjmu fyzic.osob ze samost. výdělečné činnosti	454 000
	1113	Daň z příjmu fyzických osob	171 000
	1121	Daň z příjmu právnických osob	1 344 000
	1211	Daň z přidané hodnoty	2 698 000
	1341	Poplatky ze psů	20 000
	1343	Poplatky za užívání veřej. Prostranství	1 000
	1344	Poplatky ze vstupného	15 000
	1345	Poplatky z ubytovací kapacity	13 500
	1351	Odvod z loterií	15 000
	1355	Výherní hrací přístroje	35 000
	1361	správní poplatky	8 000
	1511	daň z nemovitostí	561 000
		Daňové příjmy celkem	**6 735 500**

paragraf	položka	Nedaňové příjmy	Kč
3612		Bytové hospodářství - není pronajatý Penzion	639 000
3613		Nebytové hospodářství	770 000
3722		Sběr a odvoz komunálních odpadů -více třídíme	250 000
3725		EKO-KOM	60 000
6310		příjmy z úroků	6 000
		Nedaňové příjmy celkem	**1 725 000**

paragraf	položka	Dotace-nemůžeme rozpočtovat, nemáme příslib	Kč
	4112	NIV dotace ze státního rozpočtu obcím - bude doplněno	135 000
		Přijaté dotace celkem	**135 000**

paragraf	položka	Dotace-nemůžeme rozpočtovat, nemáme příslib	Kč
	4112	NIV dotace ze státního rozpočtu obcím - bude doplněno	135 000
		Přijaté dotace celkem	135 000
		Příjmy celkem	**8 460 500**

paragraf	položka	Běžné výdaje	Kč
2212		Správa a údržba silnic vč. komunálních komunikací	530 000
2219		Ostatní záležitosti pozemních komunikací	50 000
2221		Provoz veřejné silniční dopravy	365 000
2321		Odvádění a čištění odpadních vod a nakládání s kaly	50 000
3111		Mateřské školy transfer + příspěvek	26 000
3113		Základní školy - příspěvek	6 000
3119		Ostatní záležitosti předškolní výchovy - Hvozdík	8 500
3319		Obecní kronika	5 000
3341		Rozhlas	25 000
3349		Obecní periodika	35 000
3399		Životní jubilea, vítání občánků, ostatní záležitosti kultury	150 000
3419		Podpora sportovních oddílů - Sokol, Povlt. akademie	95 000
3429		Ostatní zájmová činnost (divadlo, výlet seniorů)	12 000
3612		Bytové hospodářství	200 000
3613		Nebytové hospodářství	860 000
3631		Veřejné osvětlení - oprava a výměna	640 000
3639		Územní rozvoj - údržba Penzion, Zbrojnice, Kulturní sál	500 000
3721		Nebezpečný odpad	30 000
3722		Komunální odpad (navýš. 100 bioodpad, 100 exkrementy)	450 000
3723		Ostatní odpady	260 000
3745		Péče o vzhled obce, zeleň	90 000
4195		Příspěvek na péči - Charita Nový Knín, Hvozdy	14 200
4341		Pomoc osobám v hmotné nouzi	100 000
5212		Ochrana obyvatelstva	200 000
5291		Mezinárodní spolupráce v obl. kriz.řízení	5 000
6112		Zastupitelstvo obce	847 000
6171		Činnost místní správy+projekty+-přestupková komise	1 393 000
6310		Úroky z úvěrů, služby peněž. ústavů	43 000
6320		Pojištění	40 000
6330		Převody FKSP	24 000
6409		NIV transfery dobr.svazkům obcí, SMO, mikroregionům	40 000
		Běžné výdaje celkem	**7 093 700**

Rozpočet je navrhován jako schodkový.

Splátka úvěru ve výši Kč 2 181 500,00 bude pokryta z úspor minulých let - po. 8124 - financování

Položka	Kč
Příjmy celkem	**8 460 500**
Výdaje celkem	**10 641 700**
Schodek	**-2 181 200**

paragraf	položka	Kapitálové výdaje	Kč
2223		Bezpečnost silničního provozu	600 000
2310		Výdaje na dodávku vody+vodovod V Dolečku+opravy řadu	600 000
2321		projekt ČOV	600 000
3111		projekt a realizace MŠ 20%	1 040 000
		Kapitálové výdaje celkem	**2 840 000**
		Výdaje celkem	**9 933 700**
		Financování	
	8124	splátka dlouhodobého úvěru	708 000
		Celkem	**10 641 700**

KULTURA V OBCI

Když se baví děti i dospělí ... aneb kultura v obci

Loučení s létem

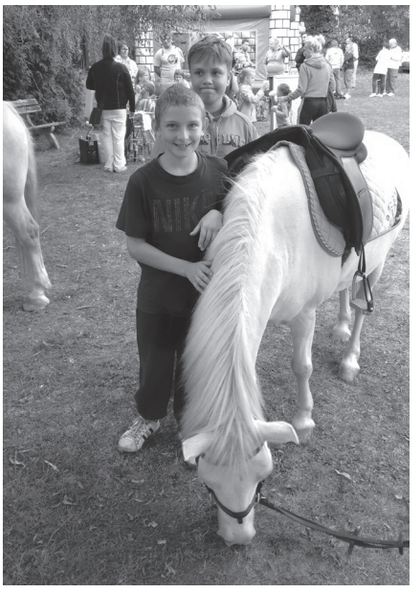
První sobotu v září jsme se společně s dětmi loučili s létem a prázdninami. Počasí se naštěstí umoudřilo, letní parna pominula, což kvitovali nejen organizátoři, ale především děti, které tak mohly v klidu soutěžit. Vyzkoušet si mohly překážkovou dráhu, hod medicinbalem, skákání přes švihadlo a další sportovní aktivity.

Pro menší děti byl připraven skákací hrad nebo malování na obličej. Volná plocha byla využita pro jízdu na koních.
Zajímalo nás, co se dětem líbilo, co by naopak změnily nebo doplnily.
„*Bavilo mě házet medicinbalem. Nejradši mám koně, ti byli nejlepší, svezl jsem se asi pětkrát. Líbila by se mi tu parkurová dráha, nebo pořádná překážková dráha*“, řekl nám Mates.
Honzovi se na naší akci nejvíc líbily, kromě DJ Rudy a hodu medicinbalem, heliové balonky. „*Líbily by se mi větší balonky a větší množství helia, abychom ho mohli vdechovat. Taky by se mi líbila třeba tombola.*“
Malý Tomík už tak sdílný nebyl. Bavilo ho skákání na hradu, na otázku, jak se mu líbilo tátovo moderování, nám řekl, že táta byl dobrej, „*letos jsem se ani nenamaloval*“, ukončil náš rozhovor.
Uvidíme, třeba příští rok některá přání našich dětí vyslyšíme.
K akci se nám vyjádřili i organizátoři. „*Mám dobrý pocit hlavně z návštěvnosti. Nadšená jsem z toho, jak jsou děti šikovné*“, hodnotila akci paní Mařincová. Lucka Michalcová ještě doplnila, že je ráda, že už pominula vedra. „*Je fajn, že se na akci zastavili i lidé, kteří jen projížděli obcí a akce si všimli. Sešla se tu fajn parta, která akci organizovala, hlavně moderátoři, kteří akci provázeli a byli vtipní.*“
Po skončení zábavy pro děti byl připraven program i pro dospělé. Do Měchenic zavítala kapela **Nervisinervy**, která na hřišti u potoka hrála do nočních hodin. Kapela byla plně honorována sponzory, kterým tímto děkujeme.
Na závěr bychom chtěli poděkovat všem, kteří se na akci podíleli buď organizačně, sponzorsky či tím, že se jí zúčastnili.
Kromě organizátorů (Lucka, Radka, Jarka, Lucka, Jirka, Ilona, Jana, Edita) si zaslouží náš dík i TJ Sokol Měchenice, který nám zapůjčil prostory hřiště, ZŠ Davle, která nám zapůjčila sportovní pomůcky a dva DJové, kteří nás akcí prováděli slovně – Ruda a Tomáš.

▽ Kateřina Gavlasová



Dětské hřiště mají v Měchenicích děti v oblibě nejen na Dětský den



Každý kluk chtěl být princ na bílém pony ...

Vítání občánků

Na říjen jsme naplánovali vítání občánků. Je krásné vidět, že se stále rozrůstá počet měchenických obyvatel. Děti přišly nebo spíše byly přineseny rodiči a rodinnými účastníky v hojném počtu. V mezičase nám na klavír zahrály Anička s Adélkou, které k nám zavítaly z Hradištka.

Odpoledne s jubilanty

V listopadu jsme se sešli i s místními jubilanty, kterým ještě jednou děkujeme za příjemně strávené odpoledne.

Námluvy z Davle

Dne 31. 11. 2015 zavítal do Měchenic soubor **Divadlo v Davli**, který nám zahrál představení s názvem Námluvy od A. P. Čechova. Divadelní představení bylo připraveno zejména pro naše seniory, kteří se ho také v menším počtu zúčastnili.

Svatý Martin

Svatý Martin přijel na bílém koni do Měchenic v sobotu 14. 11. v pět hodin odpoledne. Rozdělil se s žebrákem o svůj plášť a odjel v dáli. Děti se tak i s rodiči rozešli směrem k lesu, kam vedla svíčkami nasvícená cesta. Svíčky místy pozhasínaly, ale hodní lidé nám je opět zapálili a tak jsme se neztratili. V lese děti hledaly ukrytý poklad, který byl ale málo schován, proto ho našly téměř hned. Poté, co se rozdělily se svými nejbližšími o martinské rohlíčky, vyrazily k ohni, kde si opekly buřty. Když už nebylo co opékat, rozešli se všichni pomalu do svých domovů.

KULTURA V OBCI

Tradiční rozsvícení Měchenického stromu

Letos v trošku netradičním termínu prvního adventního předvečera (28. listopadu) se v Měchenicích uskutečnilo tradiční rozsvěcení vánočního stromku. Událost díky péči organizátorů a také díky rozšíření jejich týmu opět o něco povyrostla a návštěvníkům kromě obvyklých požitků pro žaludek nabídla i možnost rukodělných dílen nebo stánky s vánočními ozdobami, ukázky tradičních řemesel nebo Betlém s živými zvířaty.

I když počasí vypadalo zpočátku skutečně podzimně, konec konců, tak jak se na závěr listopadu sluší, ani náznaky deště neodradily příchozí a samotný zlatý hřeb odpoledne tak společně odpočítávala víc než stovka hlasů. Ty dětské už za sebou měly vydatnou rozcvičku v podobě zpívání koled, za které si mohly děti vysloužit tašku plnou dárku, ty dospělé se zase před zpěvem mohly rozehřát svařeným vínem, čajem nebo norimberskou Lumumbou. A konzumace nápojů byla opět vskutku památeční, jelikož každý mohl pít z originálního hrnku malovaného dětmi ze ZŠ Davle. Někteří autoři výtvorů se dokonce představili znovu jako pěvci, tentokrát ve sboru. Celé odpoledne pak zakončil velkolepý ohňostroj za tónů České mše vánoční od Jana Jakuba Ryby.









INZERCE

ZAHRADNICKÉ PRÁCE

Eduard Pacák mobil: 605 789 346

údržba zeleně

- kácení a prořezy rizikových stromů
- likvidace pařezů frézováním, štěpkování větví
- zakládání trávníků a pokládka travních koberců
- stříhání živých plotů
- sekání a provzdušňování travnatých ploch
- úprava dlouhodobě neudržovaných pozemků
- návrhy, realizace a celoroční údržba zahrad

www.zahrady – zelen.cz

ROZHOVOR S ...

Petr Vosmík

je novým předsedou TJ Sokol Měchenice



Od 10. října 2015 má TJ Sokol Měchenice po dlouhé době bez regulérního plnohodnotného vedení opět oficiálně zvoleného předsedu. Na valné hromadě, které předcházela a také provázela řada bouřlivých diskusí, se jím nakonec možná trochu překvapivě, ale poměrně hladce stal Petr Vosmík. Čtyřiačtyřicetiletý podnikatel, který se v Měchenicích narodil, ale značnou část svých životních zkušeností nabral při práci a studiích v zahraničí, by svým zvolením rád uchoval zaběhlé hodnoty Tělovýchovné jednoty a zároveň dosáhl posunu jejího fungování blíže k principům podnikatelské sféry.

Když o někom řeknete, že jeho volba byla překvapením, může to znamenat dvě věci. Buď zvítězil ten slabší z kandidátů nebo byl zvolen někdo, o kom se dopředu v souvislosti s volbou nehovořilo. Ve vašem případě to je ta druhá možnost. Jak se vaše kandidatura zrodila?

Petr Vosmík: Jsem členem Tělovýchovné jednoty (TJ) už od šesti let, mám s touhle organizací spojený skoro celý svůj život. Hrával jsem v Měchenicích fotbal, dokonce jsem byl dřív členem výkonného výboru. Pamatuji si doby, kdy se měnily vztahy mezi kempem a TJ a bylo to nějakým způsobem žhavé téma, takže i když jsem pak odešel trochu do ústraní, stále se s lidmi z Měchenic znám a pohybuji se napříč oddílovým spektrem. Jsou to lidi, které znám od malička. Že pan Hájek skončí ve funkci, už jsme věděli déle a diskuse o jeho nástupci tu tedy byla již delší dobu. Problém byl v tom, že se z důvodu nějakých oddílových vlivů nedařilo najít správný konsenzus, kdo by funkci měl vykonávat. Myšlenka, že bych to mohl být já, tu sice byla už dřív, ale teprve když mě nyní oslovil Karel Samek a seznámil jsem se, jak bude vypadat složení lidí kolem mě, začala vypadat reálně. Změna předsedy je významný krok a já, i díky značnému pracovnímu vytížení, nechci, aby šlo o nějakou „one man show". Vedení TJ je týmová práce a všichni to děláme proto, že nás to baví. S touhle myšlenkou se všichni, kteří se nedokázali předtím shodnout na žádném kandidátovi, dokázali ztotožnit a ukázalo se, že snad i díky mojí historii v obci jsem pro všechny přijatelným kandidátem, který bude pro TJ přínosem. Takže to nebyl úplně blesk z čistého nebe, spíš to delší dobu dozrávalo. A teď přišel ten správný čas. Správný čas převzít káru a posunout se někam dál.

Co to znamená? Jaké věci se změní?

Petr Vosmík: Určitě nepůjde o nic dramatického. Spíš půjde o způsob řešení některých věcí. Nechci určitě spekulovat o tom, že by tady něco doposud nefungovalo, jen bych rád využil potenciál lidí, kteří se kolem TJ pohybují a nastavit některé věci jinak. Já sám, stejně jako mnozí z nich, mám podnikatelské zkušenosti i z vedení firem a vyššího managementu. Současně je skvělé, že jsou ve vedení stále i lidé z předešlého fungování TJ, takže bude zachovaná kontinuita.

„Vedení TJ je týmová práce a všichni to děláme proto, že nás to baví."

Pokud tedy hovořím o změně, je to především nástup mladší generace a jiného způsobu řízení. Vím, že to může znít jako fráze, ale je to jakýsi mladý vítr, i když určitě nechceme nic obracet naruby. Ani si nemyslím, že by byl prostor. Na druhou stranu, je tu třeba vazba na provoz kempu, což je podnikatelský subjekt, a pro TJ důležitý nájemní obchodní vztah, a celkem značný majetek, který se musí udržovat a spravovat. Takže vedení TJ není o tom, že si budeme povídat, jak jsme hráli fotbal nebo byli na tenise. Je to zodpovědnost a starost o majetek. Vedeme firmu, která musí fungovat. Naším produktem je, že lidé v Měchenicích mohou sportovat. A provoz zázemí klubů prostě něco stojí. Takže pokud hovoříme o nějak změně, jede spíš o snahu celý systém vedení svým způsobem v přístupu přizpůsobit situaci, kdy se pohybujeme v podnikatelském prostředí.

Může do budoucna být výhoda, že vás lidé v Měchenicích sice znají, protože jste se tady narodil a aktivně působil, ale teď už delší čas žijete jinde a máte tedy odstup od současných vztahů v obci?

Petr Vosmík: Určitě může. Konec konců, domnívám se, že tenhle fakt i napomohl, že jsem byl přijatelný jako předseda pro všechny strany. Neúčastnil jsem se těch posledních žhavých diskusí, respektive, nebyl jsem v nich aktivní, přestože informace o nich jsem měl. Pořád jsem Měcheničák a mám tu rodiče, takže jsem se o dění stále zajímal.

Hodně lidí vás na předsednické pozici bude stále vnímat jako místního fotbalového odchovance, který tudíž má na fotbalovou loby stále návaznost. Nebude toto naopak spíš vaše nevýhoda? Obava z nedostatku nestrannosti?

Petr Vosmík: Jsem si plně vědom toho, že to tak může být. A už z titulu, že řídím nějaké společenství, které musí fungovat ve všech svých sekcích, něco takového nemůžu připustit. Skoro bych řekl, že to bude pro fotbal

PLÁNUJEME PRO VÁS

nevýhoda, protože jestli něco nechci, tak aby se říkalo, že přišel fotbalový předseda a fotbal tak z toho bude těžit. Navíc si myslím, že v Měchenicích jsou všechny oddíly a činnosti provázané. Fotbalisti hrají tenis a podobně. Nehledě k tomu se domnívám, že není důvod k žádným žabomyším válkám. Fakt je, že prvořadé je zachování majetku a ten leží na fotbalovém hřišti a kurtech. Tudíž víme, kde je priorita, nemůžeme nechat majetek chátrat. Musíme se snažit vytvořit co největší finanční rozpočet a vynakládat přiměřené finanční prostředky, abychom zachovali, co máme. Žádné nemovitosti nedělá dobře, když není udržována. Krom toho musíme mít také finance na provoz soutěží.
Ale zase to není jenom o nich. Nebudeme se snažit, aby lidé v Měchenicích chodili na první ligu, důležití jsou třeba i vodáci a jejich aktivity pro děti, stejně jako oddíl sportu pro všechny, který mimo jiné dělá akce pro starší členy. Důležité je, aby mohli všichni místní lidi sportovat a scházet se v prostředí na úrovni. A užívali si to.

Těžko ovšem můžeme zavírat oči nad tím, že určitý nesoulad mezi jednotlivými oddíly je. Sám jste řekl, že tenis a fotbal jsou v silné pozici, protože mají majetek, vodáci mají výraznou mládežnickou základnu, rekreační sport pro změnu nejširší členskou podporu. Máte plán, jak udělat ze Sokola skutečnou spolupracující jednotu?

Petr Vosmík: Jsem přesvědčený, že základním kamenem k tomu je současné složení výboru. Při jeho první schůzi jsem cítil pouze atmosféru konstruktivního jednání s pozitivními odezvami od kolegů. Nebyl problém, který bychom nedokázali vyřešit.
Co mě třeba hodně povzbudilo, když jsem viděl, že jsem absolutně neviděl negativní přístup z titulu nějaké zhrzenosti po předchozích třenicích a za to jsem hrozně rád. Tudíž já to vidím pozitivně. U vodáku jsme teď zrovna řešili novou loď a budeme se dál snažit, aby podpora Sokola všem oddílům byla přiměřená. Stejně jako cyklisti jsou to povětšinou lidé z naší obce a s mnoha jsme v Měchenicích vyrůstali. Vždyť nejsme zase takový moloch, abychom nebyli schopní se domluvit dělat věci rozumně.

Už jste mluvil o zkušenostech z vysokého managementu, znáte také zahraniční principy, dá se něco z toho aplikovat do provozu Tělovýchovné jednoty?

Petr Vosmík: Management určitě. Jsme organizace a ta logicky musí být organizovaná. Musí mít řád a komunikaci na úrovni. Každá destrukce poškozuje nejen bod sváru, ale i konstrukci, která je okolo. Stejně tak jsou prospěšné zkušenosti odjinud ze světa. Mně samotnému možnost vyzkoušet si praxi v zahraničí nabídla zase jiný úhel pohledu na věci, vyzkoušel jsem si tam i sportovat, znám tedy zázemí a přístup k volnočasovým aktivitám jinde ve světě a mohu porovnávat nejen, jak se situace mění s ohledem na to, s čím jsme začínali u nás. Mým cílem je, abychom mohli žít a sportovat v kamarádském a pohodovém kolektivu. Je dobře, že Měchenice mají svá sportoviště a buďme rádi, že to není nějaký vystrkov za vesnicí, ale součást centra fungování obce. Lidé by se na nich měli potkávat. A když už třeba nejsou plesy na zámečku jako dřív, přebírá společenský význam v obci právě tahle platforma. Uvědomme si, že i sportoviště v obci nám umožňují tady příjemně žít, nemusíme za sportem jezdit nikam mimo.
Vyžití tady mají děti i dospělí a když to bude fungovat, tak přijdou i další lidé. Nevidím jako hlavní otázku, zda vidíme špičkový fotbal, nebo tenis, ale že se okolo sportu budou v Měchenicích scházet lidé, kteří se rádi vidí.

▽ *Petr Kozlíček*

INZERCE



ZAJÍMAVOSTI

Významné výročí naší farnosti



Slavnostní události se účastnil také Dominik kardinál Duka ▽ Karel Vančura

Letos je tomu 100 let od vysvěcení farního kostela sv. Jana Nepomuckého ve Štěchovicích. Cyklus oslav začal v poledne 9. května pěveckým a hudebním vystoupením Radky Smíškové. Po vlastním zahájení oslav vysoupily v kostele Sestry Havelkovy, večer se konala mše a celý den u kostela probíhaly farmářské trhy.

Při slavnostním zahájení byla připomenuta historie této výjimečné stavby, která vznikla díky donaci podnikatele Matěje Rady, zajímavé bylo vystoupení jeho prapravnučky Dr. Ivany Oštádalové. P. Pawel Adam Dębek připomenul symboliku vnitřní i vnější výzdoby stavby, hosté měli možnost se zapsat do kostelní kroniky a zakoupit upomínkové předměty vyrobené keramickou dílnou Václava Davida.

Kostel očima dětí

Po celou dobu v kostele probíhaly výstavy „*Kostel očima dětí*“, liturgických předmětů z farnosti a promítání dobových fotografií.

Noc kostelů a uctění památky obětem války

Součástí oslav byla i letošní Noc kostelů. 29. května byl v podvečer na hřbitově ve Štěchovicích položen věnec k hrobu Matěje Rady a uctěna památka obětem první světové války, za které byl kostel vysvěcen… Čtenářským spolek Veselé poutnice četl z farní kroniky, vystoupil pěvecký dětský farní sbor a ženský sbor FRANGULA CHORUS ze Zbraslavi a následovalo promítání pásma dobových a současných fotografií ze života štěchovické farnosti. Jako při mnoha jiných příležitostech s historickými fakty seznamovala Dana Schröffelová.

Svátek Jana Křtitele a pochod od Jana k Janovi

13. června se s připomenutím svátku Jana Křtitele uskutečnil odpolední piknik na farní zahradě, jehož účastníci, někteří v dobovém oblečení, mj. vyráběli a pouštěli věnečky po Kocábě. Léto bylo zakončeno 5. září pochodem od Jana k Janovi. Poutníci vyrazili v 10 hodin od kostela, jejich cílem byl Tatera Bar ve Třebenicích, kde posedělí s přáteli táborových ohňů.
V září pak ještě byli na faru pozváni všichni, kteří sem kdysi chodili do školy, mateřské školy či družiny. 26. 9. však návštěvníky pan farář překvapil, když je nejdříve pozval do kostela, kde se konalo představení nové publikace vydané při příležitosti tohoto jubilea, která vyšla zejména díky finanční podpoře donátorky Aleny Červenkové. Její název je „Štěchovická archa“ a P. Dębek s odvoláním na opakující se povodňové situace vysvětlil proč právě tento název. Tak jako Noe, kterému se prý lidé smáli, když stavěl loď na kopci (J. W.), je kostel a fara v případě nouze tradičním útočištěm pro mnoho místních i pomáhajících. Na rozdíl od starozákonní archy, kam směl Noe vzít jenom členy své rodiny, však tato štěchovická archa slouží všem.
Při prezentaci brožury byl promítán diafon namluvený místními dětmi a pan farář poděkoval všem, kteří se na vydání krásně zpracované fotografické publikace podíleli. Na závěr příjemně stráveného odpoledne následovala prohlídka fary s pohoštěním.

Vrchol oslav

Dne 24. 10. 2015 oslavy vrcholily. Od dopoledních hodin probíhaly u lípy

řemeslné trhy, pěvecké vystoupení dětí se konalo na kostelních schodech a v kostele proběhl za klavírního doprovodu Sáry Bukovské koncert Václava Noida Bárty. Odpoledne pak účastníky oslav provedla hudební skupina VENTUS hudbou napříč staletími a před hasičskou zbrojnicí se pomalu začali scházet zástupci organizací a spolků i z okolních obcí. Čekali na příjezd Jeho Eminence ***Dominika kardinála Duky***, kterého v průvodu doprovodili před faru. Zde se uskutečnilo slavnostní přivítání pražského arcibiskupa, který si udělal čas na krátkou besedu s pozvanými účastníky. Byl mezi nimi i někdejší správce naší farnosti, kanovník Vyšehradské kapituly a nově jmenovaný rektor římskokatolického semináře UK, ThLic. Jan Kotas S.L.L. Od 18 hodin pak český primas a arcibiskup pražský sloužil slavnostní mši svatou. V jejím rámci vystoupilo několik řečníků, za přítomné starosty obcí farnosti promluvila měchenická starostka Kateřina Gavlasová. Pan farář předal panu kardinálovi vydanou publikaci podepsanou spoluvůrci, připomenul, že jejím duchovním otcem byl i výše zmíněný P. Jan a také dobu svého nástupu do farnosti v roce 2002, kdy v srpnu přišly povodně a kolem „archy" pobíhalo 14 farářů v holínkách včetně kardinála Vlka… Také zmínil „štěchovické oskary" a jednu plaketu, opět z Davidovy dílny, zavěsil vzácnému hostu na krk. Na kůru zpíval smíšený sbor, kromě varhan zazněly i housle. Stovky lidí, které zaplnily chrám, se rozcházely až po dvacáté hodině, ale to ještě nebylo všechno.

Setkání s kardinálem Dukou

Štěchovická farnost pozvala ještě na slavnostní večeři s kardinálem, která se konala v Multifunkčním centru. Nejdříve zde byly znovu promítnuty fotografie představující vydanou publikaci, rozkrojen dort ve tvaru štěchovického kostela a připomenuty všechny malé i větší „zázraky", které umožnily nejen toto závěrečné setkání, ale průběh celých oslav. Tak ať archa pluje dál současnými bouřemi a jejímu lodivodovi a posádce se daří tak, jako se zdařilo vše v průběhu zabezpečování celoroční oslavy.

▽ *Karel Vančura*

Kostel sv. Jana Nepomuckého

před 60. lety vznikla myšlenka a stojí dodnes

Architektonicky ojedinělý, zajímavě řešený kostel patrona plavců, Svatojánských proudů, mlynářů a zpovědníků stojí na malém kopečku ve Štěchovicích.

Od záměru jeho výstavby ke vzniku uplynulo 60 let – u jeho vzniku byla závěť davelského sedláka a štěchovického obchodníka se dřevem **Matěje Rady** sepsaná před jeho smrtí roku 1853. Ten odkázal 20 089 zlatých 37 krejcarů na nákup pozemku a stavbu kostela s farou a hřbitovem. Tyto prostředky však nebyly dostatečné a kostelní spolek musel ještě mnoho let střádat, teprve na jaře roku **1911** vzrostlo jmění nadačního fondu na 253 849 korun a 34 haléřů.

Projektem kostela byl pověřen **architekt Kamil Hilbert**, který dostavěl chrám sv. Víta. Jeho návrh přijímaný ve své době kontroverzně sice i dnes udiví směsicí románského a renesančního slohu s byzantským vzhledem či využitím hrubého betonu, nicméně je skutečně jedinečnou novosecesní stavbu. Chrám byl brzy dokončen, mezitím však vypukla první světová válka. Nakonec bylo jeho vysvěcení stanoveno na **9. 10. 1915**, ale termín bylo nutné posunout na 23. října, neboť arcibiskup Leo kardinál Skrbenský a hosté se pro povodeň na Vltavě nemohli dostavit.

Budova fary architektonicky a stavebně navázaná na architekturu kostela leží obklopená zahradou jižně od chrámu a podle původních plánů měla být propojena krytou chodbou s vchodem do kostela. Součástí projektu stavby kostela a fary bylo i vybudování malého hřbitova, obehnaného zdí a výsadba stromů. 24. února 1917 sem byly od sv. Kiliána přeneseny ostatky Matěje Rady, jehož portrétu je možné si všimnout na pravé straně bočního oltáře kostela – je zde vyobrazen s andělem a siluetou kostelní věže.



ZAJÍMAVOSTI

Vánoční svátky

Jak je slavili pohané a jak slované?

Rok se s rokem sešel a zase se blíží doba vánoční, která je plná kouzel, světel, rozzářených dětských očí a hlavně více lidskosti v našich srdcích. Připomeňme si, jak slavili tyto svátky naši předci, když zde ještě nebylo křesťanství a kolik zvyků z té doby přešlo do našich Vánoc.

U našich pohanských předků bylo toto období zasvěceno oslavě Zimního slunovratu (21. a 22. 12). Lidé v noci bděli, drželi půst a prováděli obřady, které měly zajistit bohatou úrodu a zdraví pro nadcházející rok (v r. 2015 je 22. 12. v 05:48h).

Slované v tuto dobu slavili jako svátek, neboli hody, koledu či kračún. Při západu Slunce zapálili velké ohně po celé vsi, které hořely celou noc. Vlivem církevních zákazů se pak stáhli do domu a proměnili tradici v zapalování svíček. Večeře začala, když vyšla první hvězda. K přípitku byly pozvány i duše zemřelých, protože v tomto období se prý otevírala hranice mezi světem živých a mrtvých. Na stole bylo vše, co dalo hospodářství a příroda. Nesměla chybět jablka (symbol zdraví), ořechy (hojnosti) a česnek (ochrana), u nás také hrách. Hlavní roli měl chléb, vánočka. Podával se hned po přípitku a hospodář ho rozděloval všem členům, včetně předků a někde i zvířatům. Důležitá byla sláma do tvaru kříže, na podlaze či stole (pro úrodu). Každý nově příchozí byl pozván ke stolu.
Lidé věřili, že noc je kouzelná a země vydává poklady, stromy plodí, zvířata mluví lidskou řečí. Při večeři se věštilo - krájelo se jablko, louskaly se ořechy, svobodné dívky hledaly ve studni obraz ženicha. Mladí muži se převlékali za zvířata, brali si strašidelné masky, chodili po sousedech, přáli jim zdraví a úrodu a za to dostávali koledu. Štědrost vůči koledníkům měla zajistit blahobyt v příštím roce. Toto období trvalo až do Tří králů. S příchodem křesťanství byl tento svátek nahrazen Vánoci. Advent byl čekáním na příchod Ježíše Krista. Od 16. století si lidé začali dávat dárky a ozdobený vánoční stromek poprvé postavil ředitel Stavovského divadla v Praze Jan Karl Liebich ve své vile v Libni jako překvapení roku 1812. První svíčky se v Čechách na vánočním stromku objevily až roku 1860.

▽ *Helena Šedivá*

Christmas Eve has arrived / Štědrý večer nastal

...aneb jak to chodí u cizinců

Troufám si tvrdit, že asi nebudu jediná, kdo je rád, že do Štědrého dne nám přece jen ještě pár dní zbývá.
Na promyšlení a nákup posledních dárků, rozeslání přání vzdáleným příbuzným, doleštění svátečního stříbra či setkání se s přáteli u „svařáku". Témata na vánočních večírcích se točí zejména kolem množství napečeného cukroví, barev, do jakých letos ladíme výzdobu, o nakupování online a odvaze toho, kdo v těchto dnech ještě vyráží do nákupního centra. Jelikož se pohybuji v prostředí cizinců, narážím také na odlišnosti vánočních tradic a zvyků napříč zeměkoulí. Zatímco kolega Francouz raději odjíždí domů, aby se vyhnul českému kapru s bramborovým salátem, a dárky mu přinesl Père Noël, kamarád z JAR si stýská, že letos přijde o vánoční grilování na pláži (tzv. Braai se však neomezuje pouze na prosinec, Jihoafričané prostě milují grilování). Podle zpráv z UK také ostrovní přípravy na Christmas Day vrcholí. Tradiční turkey (krocan) je objednán u místního butcher (řezníka) a bude se k obědu 25. 12. podávat kromě opečených brambor a zeleniny také s brussel sprouts (růžičková kapusta). Té však holduje prý jen cca 50 % z nás, přičemž my ostatní vlastníme gen, kvůli kterému nám hořkne v ústech. (Tento fakt navrhuji zohlednit i v mnohých českých domácnostech a zejména školních jídelnách). Možná i proto Britové s hlavním jídlem servírují cranberry sauce (brusinkovou omáčku) a během Vánoc jí spořádají až 6,5 milionu sklenic.
Co se týče sladkého, u anglického svátečního stolu se podává Christmas Pudding. Nepředstavujme si však ten vanilkový, jak ho známe my, Britové obecně říkají pudding jakémukoli dezertu po jídle, a to během celého roku. Ten vánoční je mírně přeslazený, ve vodní lázni připravený bochánek ze švestek, rozinek, ořechů, alkoholu, kandovaného ovoce a dalších přísad dle rodinného receptu.
Je zábavné porovnávat národní zvyky a všímat si odlišností, a obzvláště u jídla, jak jsem to udělala výše. Přesto například s anglosaskou tradicí můžeme najít prvky společné. Vánoce jsou přeci v prvé řadě oslavou Zrození Páně (Nativity), o kterém jak české tak i anglické děti zpívají koledy (carols) a hrají divadelní hry. A tak zapalujeme svíčky (we light up candles), balíme dárky (we wrap up presents) a rozdáváme je svým blízkým (we hand them out to our folks) nebo čekáme až nám je přinese Ježíšek, Father Christmas či Santa. V ulicích rozsvítíme světýlka (we put up lights), ozdobíme okna, stoly a vánočních stromky (we decorate/put up decorations). A v neposlední řadě setkáváme se s rodinou a přáteli. Šťastné Vánoce všem! (And last but not least we meet up with our families and friends. Merry Christmas to all of you!)

▽ *Miluše Kozlíčková*

ZAJÍMAVOSTI

Čtenářské dílny v naší škole

Naše škola se zapojila do projektu Čtenářské dílny v rámci Operačního programu: Vzdělávání pro konkurenceschopnost - Výzva 56. Projekt čtenářských dílen vznikl na podporu čtenářství a čtenářské gramotnosti mládeže, neboť v současné době zaznamenáváme výrazný úpadek zájmu dětí o čtení - a to je nepochybně veliká škoda, protože četba je jednou ze základních kulturních potřeb člověka, uspokojuje jeho touhu po vědění, zprostředkovává informace a rozšiřuje obzory čtenáře. Je nejen zdrojem poučení, ale přináší také potěšení, zábavu, únik od běžných starostí, nemluvě o tom, že čtení jde vždy ruku v ruce se vzděláním, což rozhodně není v případě školáků zanedbatelným argumentem.

Čtenářské dílny, jejichž realizace je již na naší škole v plném proudu, mají tedy především podpořit vytvoření kladného vztahu dětí k četbě, mají být pro ně motivujícím prvkem k dalšímu poznávání světa literatury, zlepšit jejich vztah ke kultuře jako takové, pomoci jim rozšířit slovní zásobu, podpořit u nich zvládání procesu učení, provést je trnitou cestou ke zlepšení písemného projevu, udržení pozornosti i k rozvoji dovedností, souvisejících s uměním komunikace s ostatními. V neposlední řadě mají rovněž posloužit k vytvoření prostoru pro rozvoj vlastního myšlení a fantazie malých čtenářů.
Žáci i učitelé přivítali realizaci dílen s nadšením, neboť jde o smysluplnou akci, díky níž získává škola finanční prostředky nejen k samotné realizaci čtenářských dílen, ale hlavně na zakoupení nových knih, které i po skončení projektu zůstanou žákům k dispozici.

Již nyní propukla na naší škole hotová čtenářská mánie! Děti čtou a čtou a čtou... Každou knížku, vonící dosud novotou, berou do ruky plni dětské zvídavosti i napjatého očekávání. Prohlížejí si barevné přebaly i ilustrace na vnitřních stránkách, které vzbuzují jejich zvědavost. A odtud už je jen krůček k začtení se do napínavých příběhů, které je zavedou do dávné minulosti, žhavé přítomnosti či fantastické budoucnosti, do nejrůznějších pohádkových i reálně existujících světů naši Země či dokonce někam do hlubokých neprobádaných koutů tajemného vesmíru...

Děti se prostřednictvím čtenářských dílen učí mít knihy opravdu rády, brát je jako příjemnou součást svého života a vracet se do jejich světa se stejnou samozřejmostí, jako se vracejí na skutečná místa, která rády navštěvují.

Pro učitele je doslova nádherný a uspokojující pocit být svědkem toho, s jakým nadšením a zájmem se jejich svěřenci vrhají na vybrané tituly, jak spolu sdílejí zážitky z četby, jak knihy představují ostatním a s jakým zaujetím je doporučují svým kamarádům.

Takže tiše – číst a nerušit!

Mgr. Ivana Bártová, realizátorka čtenářských dílen ve 3. ročníku

INZERCE



ZPRÁVY Z VODÁCKÉHO ODDÍLU

Po stopách Odysseových

Léto je dávno za námi a musím konstatovat, že pro náš oddíl bylo bohaté na zážitky. Kromě tradiční zahraniční vodácké výpravy severovýchodním směrem se uskutečnil i jeden vodácký příměstský tábor s názvem nebo zaměřením „Po stopách Odysseových". Každý den probíhaly na potoce a nebo přehradě vodácké hrátky převážně na lodích – drobné soutěže, hry a zkoušky zručnosti a nebo vytrvalosti, někdy i odvahy a občas i trpělivosti (zejména vedoucích).

Jelikož to byl tábor Odysseův a nesl se v duchu řecké mytologie, tak nemohla chybět ani výzbroj řeckých válečníků. V průběhu týdne jsme si vyrobili a nebo různými zkouškami získali postupně štít, meč a přilbu.
Dobývali jsme samozřejmě i Tróju, abychom nastoupili na strastiplnou pouť, utíkali z Kyklopovy sluje, setkali se s Kirké. Všichni malí válečníci obstáli ve všech zkouškách a zdolali všechny nástrahy měchenické odyssey a tak jsme je v pátek mohli vrátit rodičům, aniž by se jim vlásek zkřivil na hlavě.
Počasí přálo a tak ani o koupání nebyla nouze. Když to nešlo na přehradě, užívali jsme si v bazéně v kempu. Na obědech jsme si pochutnávali v místní restauraci a nebo na dobrotách od rodičů. Jednu noc jsme dokonce strávili i na ostrově a bez rodičů. Dokonce jsme se ani nebáli, alespoň tedy někteří.
Myslím, že tábor byl velikým přínosem a obohacením naší činnosti. Víme, co jsme udělali dobře, víme, co se nám nepovedlo celkem podle představ, co by mohlo být lepší, a když řeka nevyschne, příští rok bude zase tábor s nějakým tématem a možná i putovní ne jen příměstský. Škoda jen, že jsme neměli na tábor větší loď třeba takovou desetikánoi. Ale co se vleče, neuteče, protože...



Každý den probíhaly na potoce a nebo přehradě vodácké hrátky

Dvoje vodácké vánoce a další akce

Nová desetikanoe

I když je to neobvyklé, tak v pondělí 12. 10. byly v Měchenicích vánoce. Nejedná se o žádné běžné vánoce se stromečkem, ale o vodácké. Dorazila totiž do Měchenic naše nová loď – desetikanoe až z daleké Plzně. Trvalo pěkných pár let trpělivého hledání a bádání, než se ji vůbec povedlo sehnat. Čekat se rozhodně vyplatilo, protože trpělivost nejen růže, ale dokonce i kanoe přináší.
Od samé nedočkavosti jsme ji hned další sobotu vyzkoušeli a provětrali na potoce a přehradě. Sešlo se nás celkem deset, menších i větších členů oddílu a za přihlížení pár zvědavců jsme novou loď spustili na vodu. Taky proběhl formální křest, kde jsem celkem nedemokraticky zvolil jméno lodě: ***Viking***. To možná proto, že příští rok bude oddílový tábor vikingský? Uvidíme. Nechte se překvapit. V létě se určitě uskuteční i oficiální křest se vší slávou.
O měsíc na to se konala jedna z tak nepopulárních brigád. Počasí přálo, a tak se nás sešlo 2 ks dospělých a 8 ks dětských členů. To nám šla v takové sestavě práce od ruky, i když jsme to s ní až tak nepřeháněli. Zaměřili jsme se pouze na molo. Vyndali jsme ho, rozebrali, vyhodili poškozené plováky-barely a zbytek zazimovali. Na jaře budeme muset doplnit chybějící kousky a udělat nové podlážky. Jako odměna po dobře vykonané práci bylo svezení na naší nové desetikánoi. Tentokrát jsme pluli směrem na Davli a k Hadí skále. Plavbu nám zpestřovali motorové lodě, se kterými jakoby se pytel roztrhl. Kvůli poměrně silnému větru část posádky tuto plavbu vnímala spíš jako trest než odměnu, ale v pořádku jsme dopluli zase do loděnice a příjemně unaveni a s pocitem dobře vykonané práce se rozešli domů.

ZPRÁVY Z VODÁCKÉHO ODDÍLU

Brněnská loděnice nadělovala

Protože měcheničtí vodáci byli příliš hodní, konali se letos také druhé vodácké vánoce, a to hned v pondělí 16. 11. Naši vedoucí se vypravili do jedné brněnské spřízněné loděnice, kde nám naši vodáčtí kamarádi nabídli pár kousků, které se chystali vyřadit ze své loděnice.
Chtěli jsme původně jen pár kousků, ale nakonec jsme v Brně naložili 3 juniorské kajaky, 12 dospělých kajaků a jednu deblovku, ale ta poputuje do vodáckého muzea.
I tak 15 kajaků, a to převážně okamžitě plavby schopných, pro náš oddíl pouze za odvoz, to je pěkný úlovek a hezké obohacení našeho lodního parku. Samozřejmě zase z toho kouká brigáda, protože pár lodí bude vyžadovat opravu, ale to je to nejmenší. O něco větší oříšek bude, kam je dát a jak zvětšit loděnici.
Děkuji tímto Martinovi Urbanovi za poskytnutí dopravy – auta s vlekem a kamarádům z Brna, jmenovitě Vláďovi Hejtmánkovi a Jirkovi Havlovi (mimo jiné významným osobnostem českého vodáctví) za podporu našeho oddílu v podobě bezplatně poskytnutých lodí.
...a kdybyste nevěděli, kdo se skrývá za jménem Jiří Havel, přečtěte si jeho dvě knížky Islandská setkání a Grónská setkání. Určitě stojí za to a určitě poznáte (alespoň částečně) zajímavého člověka.



Odměna za „zimní“ brigádu v podobě svezení na desetikanoi

Chcete se stát vodákem?

Ještě se letos poslední sobotu před vánocemi vypravíme na vánoční Sázavu a pravděpodobně necháme už lodě do příštího roku odpočinout. Samozřejmě naše činnost tím nekončí, budeme se snažit připravit několik setkání s promítáním, nějaké pěší výlety, návštěvu vodáckého muzea ve Zruči nad Sázavou, bazén a další aktivity. Připravujeme plán akcí na příští rok a věříme, že i s novým vedením TJ Sokol Měchenice se nám bude dobře spolupracovat jako s předchozím. Nadále hledáme další vedoucí a nebo i dva, kteří by nám pomohli s činností a samozřejmě nové členy ve věku od 6–100 let. Stále máme v plánu sehnat 1-2 malé plachetnice třídy Optimist.



Pro lepší informovanost našich členů, ale i veřejnosti, doporučujeme sledovat naše internetové stránky: ***http://vodaci-mechenice.webnode.cz*** a facebook, kde se postupně snažíme zveřejňovat všechny potřebné informace a změny. Přihlášky do vodáckého oddílu naleznete na našich stránkách, nebo si o ně můžete napsat na mail: vodaci.***mechenice@seznam.cz***.

Děkujeme všem našim členům, jejich rodičům a příznivcům za jejich aktivitu, pomoc a účast na akcích, obecnímu úřadu a vedení TJ Sokol za příspěvek na nákup desetikánoe, vedení a zaměstnancům kempu za podporu naší dosavadní činnosti a personálu restaurace u Čadilů za trpělivost a dobrou stravu po čas našeho tábora.

Těšíme se na společné plavby a setkání na vodě i na suchu.

▽ *Ján Gazda*



Momentky z letního tábora

DOBRODRUŽSTVÍ ORNITOLOGIE

Brkoslav severní

krasavec s chocholkou a pestrými křídly

V Měchenickém čtvrtletníku pro vás píšu o ptačích druzích, se kterými se můžete setkat v okolí Měchenic. Žije zde podle mého pozorování kolem čtyřiceti druhů ptáků. Zjistil jsem to během posledních patnácti let systematického pozorování a sčítání.



Brkoslav severní - Bombycilla garrulus

Čeština je nádherný jazyk, a mě mnohokrát napadlo, jak je to úžasné, že náš jazyk má jména i pro živočichy a rostliny, kteří žijí tisíce kilometrů daleko od nás, a většina z nás je nikdy nespatří. A jestli i přírodovědci jiných národností byli tak přičinliví a pojmenovali živé tvory podobně jako ti naši. V souvislosti s tím jsem dumal nad tím, kdo asi dal české jméno jednomu ptačímu druhu, který je u nás k vidění jedině v zimě, a to ještě ne na celém území republiky, a rozhodně ne úplně každou zimu. Mám na mysli brkoslava severního, jehož latinský název je ještě bizarnější než ten český: Bombycilla garrulus. Český název možná vyjadřuje obdiv k jeho opeření, a o tom, že brkoslavy obdivovali lidé už před staletími, svědčí ještě jedna zvláštnost, zajímavá nejen pro Měcheňáky, ale pro všechny lidi žijící nedaleko Zbraslavi: brkoslav se objevil v ruce ježíška, na obraze Madony zbraslavské z roku 1360, původně umístěného ve farním kostele Jakuba Většího ve Zbraslavi. Dnes se obraz nachází v Národní galerii v Anežském klášteře v Praze.

Opeření brkoslava severního zaujme každého pozorovatele. Kdykoli jsem brkoslavy pozoroval, vždy mi připomněli papoušky korely. Převažuje červenohnědé zbarvení, nápadná chocholka je hnědošedá, proužek za okem a brada jsou sytě černé. Opravdové krasavce z nich dělá sytě žlutá barva na konci ocasu a v křídlech, která je na některých perech zvýrazněna červenými rohovinovými štítky. A právě tento útvar, mezi evropskými ptáky naprosto ojedinělý, jim dal anglické jméno waxwing.

Brkoslavi hnízdí na dalekém severu – ve skandinávských lesích, kde se živí převážně hmyzem. Pokud se vydají k nám do střední Evropy, změní svůj jídelníček velmi radikálně. Vyhledávají nejrůznější bobule a jiné dužnaté plody. Jeřabiny, šípky, hložinky, ale také bobule jmelí, a pak neopadaná jablka jsou jejich hlavními lákadly. Zdá se, že právě úroda zmíněných plodů předurčuje jejich výskyt ve střední Evropě v té dané zimě. Brkoslavi jsou totiž neuvěřitelně žraví a potrava z nich vychází nedokonale strávená. Mohou pozřít i jedovatá semena. Jejich játra dokážou jed eliminovat velmi rychle. Údajně fungují mnohem lépe než játra lidská.

V minulých letech jsem pozoroval brkoslavy na jižní Moravě, překvapili mě ale i v Praze na Pankráci. Jedno z mých nejlepších pozorování proběhlo před dvěma lety na Benešovsku. Byl krásný únorový den a několikasethlavé hejno brkoslavů tam hodovalo na nespadaných jablkách na jabloních podél silnice.

Není tedy vyloučeno, že je spatříte v Měchenicích – pokud máte na zahradě jabloně a také bobulovité keře. Vždy se brkoslavi objeví v hejnu a upozorní na sebe vzrušeným zvonivým hlasem. Jsou velcí asi jako špačci, takže byste je neměli přehlédnout. Tak vyhlížejte brkoslavy a užívejte zimní období ke své radosti!

▽ *Martin Kupka*

ZA VÝLUKOU

Vlaky už zase jedou a vy se tak můžete opět vydat na cesty ze 7. nejhezčího nádraží v České republice

V posledních měsících jsme si v Měchenicích příliš vlaku neužili. Výluky, které od léta měnily jízdní řád, sice nejprve komplikovaly život sousedům z Davle, ale nakonec došlo i na Měchenice a trať směřující ku Praze. Nebylo by se ani moc co divit, kdyby mnozí z našich občanů volili jinou alternativu pro cestování. Nicméně doba pokročila, my se spokojeně můžeme na nádraží vrátit a čekat na svůj vlak. A přitom čekání se můžeme rozhlednout a vzpomenout si na následující archivní text od paní Mařincové.
Nemáme v Měchenicích úplně obyčejné nádraží...



V roce 2011 proběhla soutěž ***o nejkrásnější nádraží v České republice***

Porota soutěže, kterou pořádala Asociace Entente Florale CZ, vybrala deset nejkrásnějších nádraží z návrhů a tipů, které posílali lidé.Mezi finalisty se probojovalo nádraží - v Uherském hradišti, Rynolticích, Boskovicích, Hořicích, Horažďovicívh, Merklíně, Holubově, Měchenicích, Hnojníku a Martinicích.
Nádraží Měchenice: Původně průmyslová trať se železničním příhradovým mostem z roku 1897 pro přepravu dřeva, surovin pro modřanský cukrovar a papírny ve Vraném nad Vltavou se se stala důvodem vzrůstu turistického ruchu v Posázaví. Trať slouží k pravidelné přepravě i jízdám historických vlaků, které se stará dobře o své cestující v čele s krásnou květinovou výzdobou. **Celkem hlasovalo 21 521 lidí a Měchenické nádraží získalo 4, 2% 7. místo.**

▽ *Jaroslava Mařincová*

INZERCE

KR AUTOSKLO

MONTÁŽ A PRODEJ AUTOSKEL
- velkoobchod a maloobchod
- likvidace pojistných událostí
- mobilní zasklívání
- renovace světel
- renovace laku

KOMPLETNÍ PÉČE O VÁŠ VŮZ
- čištění exteriér, interiér
- čištění kůže + impregnace
- voskování karoserie
- ošetření plastů
- tepování textilního interiéru

S tímto inzerátem získáte slevu 10% na naše služby!

Hlavní provozovna:
V korytech 1537/10, Praha 10

Pobočka Měchenice:
Pod hájem 202, 252 06 Měchenice

✆ 603 516 926, 773 651 692 ✉ jiri.udut@kr-autosklo.cz

www.kr-autosklo.cz

ZE ZASTUPITELSTVA

Nadělovali jsme

a chceme čistší prostředí v obci

Na svém pátém zasedání v roce 2015 obecní zastupitelstvo mimo jiné řešilo:

1. Schválení příspěvku ženskému fotbalovému družstvu na dresy ve výši **15 000 Kč**.
2. Byl schválen příspěvek na pořízení desetikanoe vodáckému oddílu ve výši **20 000 Kč**. Oba zmíněné příspěvky budou vyplaceny v rámci příspěvku pro TJ, který je rozpočtován celkovou částkou 80 tis. Kč.
3. Obecní zastupitelstvo schválilo pořízení košů na psí exkrementy, a to zatím jen formou půlročního pronájmu. Košů na psí exkrementy bude zatím 14. Rozmístěny budou po obci s tím, že bude-li jich na některých místech nedostatek a na jiných místech bude přebytek, dojde k jejich přesunu.
4. V některých hnízdech tříděného odpadu budou přidány kontejnery na plasty.
5. Obecní zastupitelstvo změnilo své předchozí rozhodnutí o umístění trafostanice v ulici Sloupecká. Nově umístěná TS bude na pozemku 709/13 (ulice Nad Lomem), kdy část pozemku, cca 18 m², bude prodáno společnosti ČEZ za částku **3000 Kč za 1 m²**.
6. Obec vlastní část kolejiště na nádraží (parc. č. 1035) a ČD vlastní přístupovou cestu k některým nemovitostem (parc. č. 1032/1). České dráhy navrhují směnu části svého pozemku za pozemek patřící obci.



Obec má 14 nových košů na psí exkrementy

Zlaté české ručičky na Expu v Miláně

Úsloví „zlaté české ručičky" stále platí, přičemž se nevyhýbá ani Měchenicím a letos se o něm mohli přesvědčit od května do října i v Miláně. Konkrétně návštěvníci Světové výstavy Expo 2015. Na Českém pavilonu se podílelo hned několik řemeslníků od nás. František Hájek, Petr Demiš, Viktor Baroch, Jiří Udut, Lukáš Kadlec, Jaroslav Skala a Tomáš Budil mají na svědomí přípravu projektu, který se ve výsledku umístil na 3. místě v hodnocení restaurací za pavilonem Francie a Uruguaye.

EXPO 2015 MILANO CZECH RESTAURANT



INZERCE



TIRÁŽ

Měchenický čtvrtletník – číslo 4/2015, ročník 5, vychází dne 15. 12. 2015. Vydává obec Měchenice. Šéfredaktor: Petr Kozlíček. Redakční rada: Ing. Tomáš Hampl, Ing. Miloslav Tichý, Kateřina Gavlasová. Redaktoři: Jaroslava Mařincová, Jana Hrubá, Ján Gazda, Petra Potůčková, Martin Kupka, Kateřina Gavlasová, Helena Šedivá, Miluše Kozlíčková, Karel Vančura. Foto archiv. Grafická úprava: Hynek Havelka. Korektury: Pavel Petráněk Tisk: TISKÁRNA KALIBA. Náklad 300 ks. ISBN MKČRE 20202. Adresa redakce: Obecní úřad Měchenice, Hlavní 4, 252 06 Měchenice, e-mail: ctvrtletnik@gmail.com.